

ความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมือง ของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ศิริพร อธินิมสุข

มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมือง และพฤติกรรมทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพส่วนบุคคล และพฤติกรรมทางการเมืองกับความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมือง

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ที่มีความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่มีความคิดเห็นในด้านการจัดเวทีปราศรัยทางการเมืองมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสถานที่ ด้านจำนวนคน และ ด้านความเข้มแข็งของการมีส่วนร่วมตามลำดับ

2. ผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ส่วนใหญ่มีการตอบสนองต่อข่าวสารการเมืองโดยนำข้อมูลที่ได้รับมาไตร่ตรอง พิจารณาถึงความถูกต้องของข้อมูลก่อนเสมอ และส่วนใหญ่มีการพูดคุยเรื่องการเมืองกับเพื่อนร่วมงาน รับทราบข่าวสารการเมืองจากหนังสือพิมพ์ มีความไม่แน่ใจในมุมมองความคิดทางการเมืองและอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของตนเอง มีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นครั้งคราว

3. ผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ที่มีระดับการศึกษา การตอบสนองต่อข่าวสารทางการเมือง กระบวนการสื่อสารทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง การเลือกเปิดรับสื่อสาธารณะและอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองแตกต่างกัน

คำสำคัญ : ความคิดเห็น/ การชุมนุมสาธารณะทางการเมือง/ ผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่

Opinion of Taxi Drivers toward Politic Rallies in Bangkok

Siriporn Teeraniyonsuk

Abstract

This research aimed at: examining opinion toward politic rallies and political behaviors of taxi drivers; the relationship between personal status and political behaviors toward politic rallies.

The results showed that :

1. the taxi drivers' general opinion toward public political assembly, the level of opinion was at the "agree" level. If considering each aspect, the taxi drivers rated the most opinion on the arrangement of political speaking stage, and the second most opinion on place, number of people and power of involvement respectively.

2. most of taxi drivers responded to political news by first considering the correctness of the information they obtained. Most of taxi drivers talked about politics with their co-workers, and obtained political news from newspapers. The political opinions and general democratic political ideology were at the unsure level. Their involvement was occasionally.

3. the taxi drivers have different education, response to political news, political communication process, political involvement, selection to receive public media, and democratic political ideology would have different opinion toward politic rallies.

Keywords : opinion/ politic rallies/ taxi driver

ความนำ

สังคมไทยหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาสู่ระบอบประชาธิปไตย โดยลอกเลียนแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยมาจากประเทศตะวันตก ซึ่งมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และวัฒนธรรม รวมทั้งประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชาติแตกต่างจากสังคมไทยโดยสิ้นเชิง จึงทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงอย่างมากในสังคมและชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย โดยการเปลี่ยนแปลงในระยะแรก นั้นได้มุ่งปรับเปลี่ยนรูปแบบการปกครองไทยให้เป็นไปตามอุดมการณ์ประชาธิปไตยที่ว่าด้วยอำนาจ อธิปไตยเป็นของประชาชน และได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว 2475 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม 2475 ได้กำหนดชัดเจนว่าพระมหากษัตริย์ทรงอยู่ภายใต้ รัฐธรรมนูญ โดยจะทรงใช้อำนาจบริหารราชการแผ่นดินผ่านทางสถาบันนิติบัญญัติ สถาบันบริหาร และ สถาบันตุลาการ และได้รับรองสิทธิขั้นพื้นฐาน สิทธิของพลเมืองให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทางการเมือง รวมทั้งกำหนดหน้าที่ของประชาชนควบคู่กันไป (วัชร, 2545)

สำหรับการเคลื่อนไหวทางการเมืองไทย เนื่องจากเป็นเมืองที่ใช้ระบอบการปกครองแบบ ประชาธิปไตย และได้รับอิทธิพลมาจากชาติตะวันตก ทำให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดง ความคิดเห็นต่างๆ รวมถึงการแสดงออกทางการเมืองด้วย จึงทำให้นักศึกษา และประชาชนกล้าคิด กล้าทำ และเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองมากขึ้น ทำให้สถานการณ์บ้านเมืองปัจจุบันเกิดความไม่สงบ และขาดความสามัคคีกันด้วยการรวมกลุ่มประท้วงที่ล้นแต่มีการใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการก่อ เหตุการณ์ชุมนุมทั้งสี่ ซึ่งเหตุการณ์รวมกลุ่มกันเพื่อเดินขบวนประท้วงต่อรัฐบาลก็ได้เกิดขึ้นเพียงใน ปัจจุบันแต่เป็นเรื่องที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีตที่ถือว่าเป็นเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายและ เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของประเทศที่ต้องจารึกอยู่ในประวัติศาสตร์ไทย

จนถึงปัจจุบันได้เกิดเหตุการณ์ครั้งสำคัญในประเทศไทยตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา ได้แก่ การจัดการชุมนุมสาธารณะเพื่อแสดงความคิดเห็นทางการเมือง สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง ได้เกิดขึ้นต่อเนื่องและรุนแรงขึ้นหลายครั้งการเรียกร้องเพื่อประชาธิปไตยของมวลชนกลุ่มใดกลุ่ม หนึ่งได้นำมาซึ่งความเสียหายให้กับประเทศทั้งในแง่ชื่อเสียงและเศรษฐกิจ กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือกลุ่มคนเสื้อแดง กลุ่มของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย หรือกลุ่มคนเสื้อเหลือง 2 ฝ่าย ต่างมีจุดประสงค์เดียวกันคือ ต้องการให้สังคมไทยมีประชาธิปไตยที่แท้ จริง แต่แนวทางการเรียกร้องให้ได้มาซึ่งประชาธิปไตยของทั้ง 2 ฝ่ายอาจแตกต่างกัน แกนนำแต่ละฝ่าย ต่างระดมมวลชนมาเพื่อต่อสู้เรียกร้องให้ได้มาซึ่งชัยชนะ (วอชทีวี, 2553)

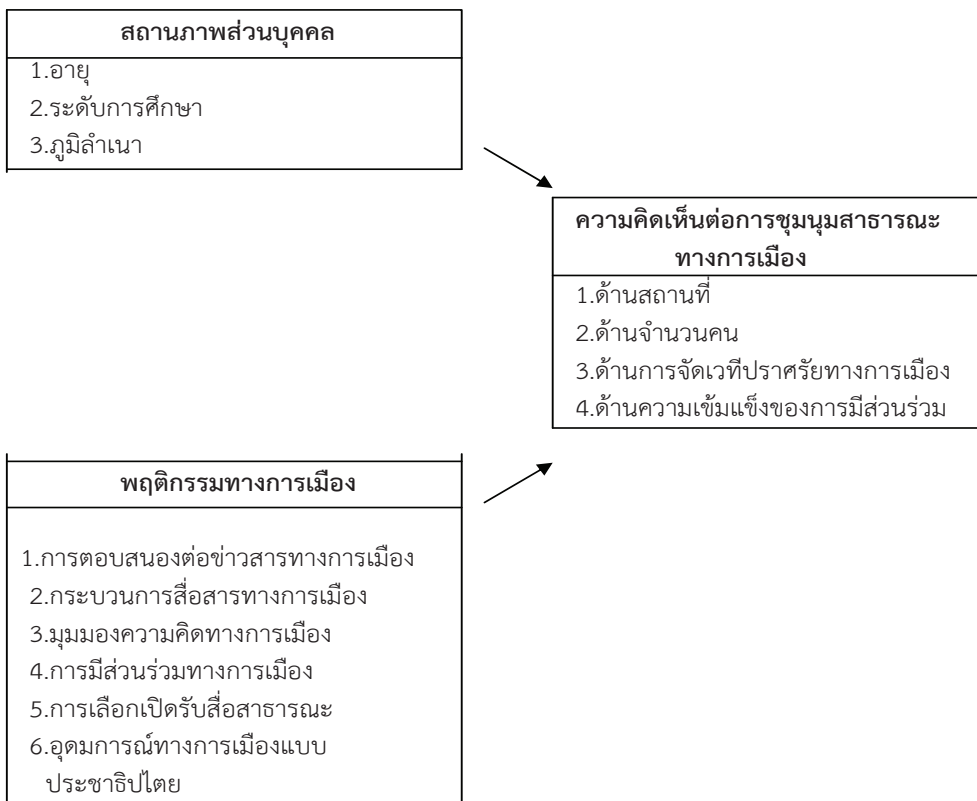
ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมือง เนื่องจากการ ชุมนุมในปัจจุบันนี้ แต่ละครั้งจะมีระยะเวลาที่ยาวนานต่อเนื่อง ส่งผลกระทบอย่างมากต่อบุคคลทั่วไป โดยเลือกศึกษาผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ เนื่องจากกลุ่มคนขับรถแท็กซี่ได้เคยมีส่วนร่วมชุมนุมประท้วง ต่อต้านรัฐบาล และอาชีพขับรถแท็กซี่มีกลุ่มที่ชัดเจน และมีการสื่อสารหรือพูดคุยกับคนจำนวนมากใน แต่ละวันเมื่อเทียบกับอาชีพอื่นจึงได้รับความคิดที่หลากหลายในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนบุคคล กับความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางการเมืองกับความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ที่มีสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และ ภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองแตกต่างกัน
2. พฤติกรรมทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ ได้แก่ การตอบสนองต่อข่าวสารทางการเมือง กระบวนการสื่อสารทางการเมือง มุมมองความคิดทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง การเลือกเปิดรับสื่อสาธารณะ และอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกันส่งผลให้ความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาถึงความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพซักรีดแท็กซี่ โดยนำแนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของแดน สว่างวัฒน์ (2546) แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของพุทธิมน ศิงฆมานันท์ (2547) และแนวคิดการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางการเมืองของนิลบล ใจอ่อนนุ่ม (2543) และกฤติยา ยิ่งยง (2549) ซึ่งได้แก่ความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองด้านสถานที่ ด้านจำนวนคน ด้านการจัดเวทีปราศรัยทางการเมือง และด้านความเข้มแข็งของการมีส่วนร่วมมาเป็นตัวแปรในการศึกษา และจะพิจารณาจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมือง ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา และพฤติกรรมทางการเมืองประกอบด้วย การตอบสนองต่อข่าวสารทางการเมือง กระบวนการสื่อสารทางการเมือง มุมมองความคิดทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง การเลือกเปิดรับสื่อสารสาธารณะ อุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยจากการศึกษาแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสามารถนำมาสรุปเป็นตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยมีรายละเอียดกรอบแนวคิดในการวิจัยตามภาพดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มคนซักรีดแท็กซี่ในกรุงเทพมหานครที่อยู่ในระบบของกรมขนส่งทางบก จำนวน 120,000 คน (หนังสือพิมพ์บ้านเมือง, 2555) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ กำหนดให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 399 คน และได้สำรวจแบบสอบถามที่อาจไม่สมบูรณ์ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 คน เลือกสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ทำการสุ่มใน 2 เขต ได้แก่ เขตจตุจักร และเขตลาดพร้าว

ตัวแปรที่ศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ตัวแปรต้น คือ สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา ส่วนตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมือง ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ ด้านจำนวนคน ด้านการจัดเวทีปราศรัยทางการเมือง และด้านความเข้มแข็งของการมีส่วนร่วม และ พฤติกรรมทางการเมือง ประกอบด้วยได้แก่ การตอบสนองต่อข่าวสารทางการเมือง กระบวนการสื่อสารทางการเมือง มุมมองความคิดทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง การเลือกเปิดรับสื่อสารสาธารณะ และ อุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำแนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของแดน สว่างวัฒน์ (2546) แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของพุทธิมน ศิงฆมานันท์ (2547) และแนวคิดการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางการเมืองของนิลุบล ใจอ่อนนุ่ม (2543) และกฤติยา ยิ่งยืน (2549) โดยแบบสอบถามมี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา ตอนที่ 2 พฤติกรรมทางการเมืองแบ่งออกเป็น 6 หัวข้อ ประกอบด้วย 1) การตอบสนองต่อข่าวสารทางการเมือง 2) กระบวนการสื่อสารทางการเมือง ใช้ระดับการวัดข้อมูลนามบัญญัติ (nominal scale) 3) มุมมองความคิดทางการเมือง 4) การมีส่วนร่วมทางการเมือง 5) การเลือกเปิดรับสื่อสารสาธารณะ และ 6) อุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตย และ ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมือง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ ด้านจำนวนคน ด้านการจัดเวทีปราศรัยทางการเมือง และด้านความเข้มแข็งของการมีส่วนร่วม จากนั้นทำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม 0.836

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) โดยอาศัยเครื่องมือคือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองและรอรับแบบสอบถามกลับในทันทีโดยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 5 มกราคม 2555 ถึง วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2555 ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วน จำนวน 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสเพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ หลังจากนั้นจะนำมาวิเคราะห์ผลโดยใช้สถิติเพื่อหาผลสรุปในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลใช้ค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)
2. การวิเคราะห์พฤติกรรมทางการเมืองใช้ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
3. การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมือง ใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่าที (t-test Independence) และค่าเอฟ (One-Way Analysis of Variance, F-test) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางการเมืองใช้สถิติ Pearson's Product Moment Correlation Coefficient

ผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการเมืองของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่

1.1 การตอบสนองต่อข่าวสารทางการเมือง พบว่า ผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ส่วนใหญ่มีการตอบสนองต่อข่าวสารการเมืองโดยนำข้อมูลที่รับมาไตร่ตรองพิจารณาถึงความถูกต้องของข้อมูลก่อนเสมอ

1.2 กระบวนการสื่อสารทางการเมือง พบว่า ส่วนใหญ่มีการพูดคุยเรื่องการเมืองกับเพื่อนร่วมงาน รับทราบข่าวสารการเมืองจากหนังสือพิมพ์เพราะนำเสนอข่าวได้สะดวกและรวดเร็วทันใจ

1.3 มุมมองความคิดทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่โดยรวมนั้นมีระดับความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่มีความคิดเห็นในประเด็นที่ว่า การเลือกตั้งเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย มากที่สุด โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมาคือ หากได้รับเชิญให้ร่วมแสดงความคิดเห็นทางการเมืองจะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในทันที โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจและ หากได้มีโอกาสชักชวนผู้อื่นให้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองจะรับดำเนินการในทันที โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ตามลำดับ

1.4 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่โดยรวมนั้นอยู่ในระดับเป็นครั้งคราว เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมพบว่า ผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่มีส่วนร่วมในกิจกรรมไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับประเทศมากที่สุด โดยมีส่วนร่วมอยู่ในระดับเป็นประจำ รองลงมาคือไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น มีพรรคการเมืองในดวงใจ และมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมของพรรคการเมืองนั้น เข้าร่วมฟังปราศรัยทางการเมืองในการเลือกตั้ง มีส่วนร่วมรณรงค์หาเสียงทางการเมือง สมัครเป็นสมาชิกกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง และ เข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองในการประท้วงต่อรัฐบาล ตามลำดับ

1.5 การเลือกเปิดรับสื่อสารสาธารณะของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่โดยรวมนั้นมีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่มีความคิดเห็นในประเด็นที่ว่าเลือกเปิดรับข้อมูลข่าวสารเฉพาะเรื่องที่ตนเองสนใจและอยากรู้มากที่สุด โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมาคือ เปิดรับข่าวสารเพื่อการรับรู้และการมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม เปิดรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตนเองเท่านั้นโดยมีความเอาใจใส่เป็นพิเศษ และเปิดรับข่าวสารเพื่อนำข้อมูลที่รับไปใช้ในการพูดคุยกับผู้อื่นได้ ตามลำดับ

1.6 อุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่โดยรวมนั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่มีความคิดเห็นในประเด็นที่ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนควรเป็นไปด้วยความสมัครใจ โดยไม่มีการบังคับหรือรางวัลลูงใจมากที่สุด โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมาคือ ประชาชนทุกคนมีสิทธิทางการเมือง เหตุการณ์รัฐประหารที่เกิดขึ้นกับสังคมไทยในการปกครองระบอบประชาธิปไตยถือเป็นเรื่องปกติ ความต้องการของประชาชนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลไม่ว่าความต้องการหรือการกระทำดังกล่าวจะเป็นไปด้วยความถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็ตาม และการซื้อสิทธิขายเสียงเป็นเรื่องปกติ ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพข้าราชการแท็กซี่โดยรวม นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการแท็กซี่ มีความคิดเห็นในด้านการจัดเวทีปราศรัยทางการเมือง มากที่สุด โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมาคือ ด้านสถานที่ ด้านจำนวนคน และด้านความเข้มแข็งของการมีส่วนร่วม ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมือง ด้านสถานที่ของผู้ประกอบอาชีพข้าราชการแท็กซี่โดยรวมมีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ด้านจำนวนคนมีระดับความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจ ด้านการจัดเวทีปราศรัยทางการเมืองมีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และด้านความเข้มแข็งของการมีส่วนร่วมมีระดับความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจ

3. การทดสอบสมมติฐาน พบว่า

3.1 ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการแท็กซี่ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการแท็กซี่ที่มีอายุ และภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

3.2 พฤติกรรมทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพข้าราชการแท็กซี่เรื่องการตอบสนองต่อข่าวสารทางการเมือง เรื่องกระบวนการสื่อสารทางการเมือง เรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง เรื่องการเลือกเปิดรับสื่อสารสาธารณะ และเรื่องอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในขณะที่ พฤติกรรมทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพข้าราชการแท็กซี่เรื่องมุมมองทางการเมืองแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการแท็กซี่ที่มีพฤติกรรมทางการเมืองในด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองต่างกัน สอดคล้องกับโรเบิร์ต จี มีโดว์ (Robert G. Meadow, 1980) ที่กล่าวถึงการชักจูงว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะของความพยายามของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในอันที่จะติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลหรือผู้นำในระบบการเมือง เพื่อสนองความคิดเห็นในการตัดสินใจหรือปัญหาที่มีผลกระทบถึงประชาชน มักอยู่ในรูปของการกระทำเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านร่างกฎหมาย หรือนโยบายอันใดอันหนึ่งโดยเฉพาะ นั่นคือการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ต่างกันเพื่อสนองความคิดเห็นทางการเมืองต่างกัน

จากผลการศึกษาที่พบว่า ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการแท็กซี่ที่มีพฤติกรรมทางการเมืองในด้านการสื่อสารทางการเมืองต่างกันมีความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองต่างกัน สอดคล้องกับเบรน แมคแนร์ (Brain McNair, 1995) ได้อธิบายว่า การสื่อสารทางการเมืองมีส่วนประกอบรวม 3 ส่วนคือ องค์การทางการเมือง สื่อและประชาชน (Citizens) ในส่วนองค์กรทางการเมือง นั้นหมายถึง พรรคการเมือง องค์การสาธารณะ กลุ่มผลประโยชน์หรือกลุ่มกดดัน กลุ่มก่อการร้าย และรัฐบาล

พรรคการเมือง สร้างขึ้นจากปัจเจกบุคคลที่มีความคิดอุดมการณ์ตรงกันมารวมกันทำให้เกิดวัตถุประสงค์ร่วมกัน พรรคการเมืองต่างก็มีภารกิจในการที่จะสื่อสารให้กับผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งได้เข้าใจวัตถุประสงค์และให้การยอมรับ และพิสูจน์ให้เห็นอุดมการณ์และความตั้งใจของพรรคผ่านการเลือกตั้ง พรรคการเมืองก็ต้องสื่อสารกับสื่อในรูปแบบของการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่จะแสดงจุดยืนของตนให้เป็นที่เข้าใจและแพร่หลายไปสู่ผู้รับสาร และให้พรรคมั่นใจว่าได้รับการตอบรับสูงและได้รับการปฏิเสธน้อยที่สุด ส่วนของสื่อทำหน้าที่สื่อสารทางการเมืองส่งไปยังทั้งองค์กรทางการเมืองและประชาชนในรูปของรายงาน บทบรรณาธิการ บทวิเคราะห์ และ ประชาชน หรือผู้รับสาร (Audience) เป็นเป้าหมายสูงสุดของพรรคการเมืองจะส่งสารและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้รับสารหรือประชาชนสามารถสะท้อนความรู้สึกนึกคิดผ่านทางจดหมายหรือทางการสำรวจความคิดเห็น และยังสอดคล้องกับประมะ สตะเวทิน (2546) ที่กล่าวว่า การสื่อสารทางการเมือง ทำให้เกิดการปฏิบัติ เมื่อประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจ ยอมรับทัศนคติใหม่เกิดความทะเยอทะยานแล้ว สื่อมวลชนก็ทำหน้าที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะกระตุ้นให้ประชาชนลงมือปฏิบัติต่อไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นทางการเมือง หรือนโยบายการปกครองของรัฐบาลและฝ่ายค้าน การออกเสียงเลือกตั้ง การสมัครรับเลือกตั้ง การเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมือง การมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น การไปแสดงประชามติ เป็นต้น

นอกจากนี้จากการวิจัยยังพบว่า ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการซึ่งมีพฤติกรรมทางการเมือง ในด้านอุดมการณ์ทางการเมืองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองต่างกัน สอดคล้องกับ จรุง สุภาพ (2538) ที่กล่าวว่า อุดมการณ์ทางการเมือง คือ แนวความคิด ความเชื่อที่เกี่ยวกับผู้ปกครอง การกำหนดผู้ที่จะทำหน้าที่ปกครองเพื่อที่จะใช้ในการชักจูงความคิดเห็นหรือเพื่อที่จะต่อต้านหรือยับยั้งความคิดอื่น เพื่อการป้องกันสิ่งสำคัญที่พึงรักษาไว้ หรือการปฏิรูปหรือการจำกัดสถาบันสังคมที่สำคัญถือเป็นความเชื่อส่วนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนย่อยของระบบความเชื่อที่ใหญ่กว่าอาจจะได้มาจากกลุ่มสังคมใดสังคมหนึ่ง อุดมการณ์ทางการเมืองจะสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบ วิธีการปกครอง หลักการปกครอง และการดำเนินชีวิตของบุคคลถือเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาการเมือง เพราะอุดมการณ์เป็นเสมือนจุดหมายปลายทาง เป็นรากฐานในการดำเนินการ และเป็นแรงดลใจให้เกิดการปฏิบัติจากความหมายของลัทธิการเมืองและอุดมการณ์ทางการเมืองที่ยกมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าทั้งสองอย่างนี้มีความสัมพันธ์กันอยู่มาก เช่นในลัทธิการเมืองเป็นเรื่องพื้นฐานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับระบบการเมืองการปกครองอย่างใดอย่างหนึ่ง และอุดมการณ์ทางการเมืองเป็นเรื่องความเชื่อความเข้าใจ ดังนั้นหลักการที่ปรากฏอยู่ในลัทธิการเมืองอาจเป็นเหตุให้เกิดความเชื่ออันมีลักษณะเป็นอุดมการณ์ทางการเมืองได้ และยังสอดคล้องกับ ณิชชาภัทร อุ๋นตรงจิตร (2548) ที่กล่าวว่า อุดมการณ์ทางการเมืองมีอิทธิพลต่อกระบวนการทางการเมือง ตลอดจนการใช้อำนาจรัฐและการให้ความชอบธรรมแก่บทบาทของรัฐบาล อีกทั้งยังสะท้อนถึงสภาพของสังคมและวัฒนธรรมทางการเมืองของแต่ละชุมชนด้วย

ข้อเสนอแนะ

การนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้ที่ต้องการสื่อสารข่าวสารทางการเมืองหากต้องการให้ข่าวสารนั้นไปถึงยังกลุ่มผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ ควรเลือกใช้สื่อหนังสือพิมพ์ และควรตระหนักด้วยว่า เมื่อผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ได้รับข่าวสารมาแล้วจะมีการนำไปพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน และจะนำข้อมูลนั้นมาไตร่ตรองพิจารณาถึงความถูกต้องของข้อมูลก่อนเสมอ ดังนั้นควรนำเสนอข่าวสารทางการเมืองที่ตรงตามความเป็นจริงและตรงไปตรงมา ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
2. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมไม่ว่าจะเป็นองค์กรที่จัดการชุมนุม หรือหน่วยงานของรัฐบาล เช่น เทศกิจ สำนักงานเขต ควรจัดเตรียมสาธารณูปโภคที่สะอาดและถูกสุขอนามัยไว้สำหรับผู้มาชุมนุม
3. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุม ควรควบคุมการชุมนุมให้เป็นการชุมนุมที่สงบรวมถึงผู้ชุมนุมเอง หากพบเห็นสิ่งใดที่อาจจะก่อให้เกิดความไม่สงบ ควรแจ้งเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยระงับเหตุการณ์นั้นโดยทันที เพื่อหลีกเลี่ยงความไม่สงบหรือความรุนแรงที่อาจตามมาได้
4. รัฐบาลควรจัดเตรียมสถานที่สำหรับการจัดเวทีปราศรัยให้พร้อมสำหรับการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ เพราะหากประชาชนจัดตั้งเวทีปราศรัยเองตามสถานที่ที่พวกเขาเหล่านั้นพอใจอาจจะส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น ปัญหาด้านการจราจร ปัญหาการดูแลความสงบเรียบร้อย เป็นต้น

การทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพอื่น เช่น อาชีพมอเตอร์ไซด์รับจ้าง อาชีพผู้ประกอบการบริเวณมักมีการชุมนุมทางการเมืองเป็นประจำ อาชีพตำรวจ เป็นต้น แล้วนำมาเปรียบเทียบกับว่า อาชีพแต่ละอาชีพมีความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองแตกต่างกันหรือไม่
2. ควรศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมืองของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ เช่น ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น
3. ควรศึกษาถึงผลกระทบและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการชุมนุมสาธารณะทางการเมือง
4. ควรขยายขอบเขตเครื่องมือในการศึกษาให้กว้างยิ่งขึ้น นอกเหนือจากการใช้แบบสอบถาม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ละเอียดและหลากหลายมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤติยา ยิ่งยืน. (2549). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต นักศึกษา ในวิกฤตการณ์ทางการเมืองยุคปลายรัฐบาลทักษิณ*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรยา สุภาพ. (2538). *ลัทธิการเมืองและเศรษฐกิจเปรียบเทียบ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ณัชชาภัทร อุ่นตรงจิต. (2548). *รัฐศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แดน สว่างวัฒน์. (2546). *อุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดพิษณุโลก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิลุบล ใจอ่อนน้อม. (2543). *การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพฯ*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประมะ สดะเวทิน. (2546). *หลักนิติศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- พุทธิมน ศิงฆมานันท์. (2547). *วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชร ไซยสาร. (2545). *การเมืองภาคประชาชน*. กรุงเทพฯ : วี.เจ. พรินติ้ง.
- McNair, Brain. (1995). *An Introduction to Political Communication*. New York : Routledge.
- Meadow, Robert G.. (1980). *Politics as Communication*. University of Michigan.